

шу 25 октомврий Фридрихъ, като прѣминалъ въ Гёрлицъ и Нейдорфъ прѣзъ малка Шпреа, скрито слѣдвалъ къмъ Уллераудорфъ въ 2 колони, отъ които по близката до неприятеля (дѣсната) състояла отъ всичката пѣхота, а по далечната (левата) отъ всичката конница и легкитѣ обози. Легкитѣ обози съставлявали особенна, още по отдалечена колона, а 11 баталиона и 20 ескадрона (около 10.000 души) подъ началството на принца Хенриха — арриергардъ. Това прѣвъсходно въ тактическо и въ всѣко друго отношение движение било извършено въ най голѣмъ рѣдъ и съ пъленъ успѣхъ. Австрийцитѣ, въпрѣки голѣмия брой на легкитѣ си войски, научили се за него едва тогава, когато прусската армия се приближавала вече до Гёрлицъ. Но Даунъ, вмѣсто веднага да тръгне за тамъ съ цѣлата си армия, взелъ, по обичая си, полу-мѣрки, като се ограничили съ това, че испратилъ само част отъ войските слѣдъ пруския арриергардъ — и едва на 26 октомврий вечерта се расположилъ съ главнитѣ си сили при Ландскроне, близо до Гёрлицъ, гдѣто вече билъ испрѣваненъ отъ прусската армия. Послѣдната, въ очакване да ѝ дойде храна, стояла при Гёрлицъ два дена, въ продължение на които Даунъ не прѣдприелъ нищо и само испратилъ генерала Вида съ 12.000 души въ подкрепление на корпуса на Гарша, който обсаджалъ Нейссе, тогазъ когато напълно въ негова власт било съ открита сила или маневриране да възпрѣятствува на по нататъшното движение на Фридриха за гория Силезия.

На 30 октомврий прусската армия продължавала движението си къмъ Лаубанъ, при което само арриергарда ѝ билъ непрѣстанно излаганъ на нападението на Лаудона. Въ Лаубанъ Фридрихъ раздѣлилъ армията на 2 части: принца Хенриха съ 21 баталионъ и 45 ескадрона (около 22.000 души) испратилъ къмъ Ландсхутъ съ цѣлъ да прѣпятствува на Дауна да подкрѣпява Гарша, а самъ, като присъединилъ къмъ себѣ си войските на Фукѣ отъ Ландсхутъ, съ 29 баталиона и 68 ескадрона (около 28.000 души) слѣдвалъ прѣзъ Лѣвенбергъ и Яуеръкъмъ Швейдницъ. Между това Гаршъ, който обсаджалъ Нейссе, се намиралъ вече на 150 крачки отъ прикрития путь. Корпуса му (30.000 души) билъ по силенъ отъ тѣзи войски съ които лично вървялъ Фридрихъ; при всичко това Гаршъ, като се научилъ за приближенето на по-слѣдния, бѣрзо снегъ обсадата и отстъпилъ прѣзъ Цукмантель въ Моравия. Като отдѣлилъ част отъ войските за наблюдение на Гарша, Фридрихъ насъкоро слѣдъ това прѣдприелъ обратно движение за Саксония. И тъй, съ смѣлото си и искусно маневриране той успѣлъ да освободи Нейссе. Бѣрзината и рѣшителността на дѣйствията му толкова плашила противниците му, че австрийския генералъ Калноки (Kalknoky), който билъ блокиранъ вече крѣпостта Козель, още по отдалечена, отколкото Нейссе, при първото извѣстие за движението на Фридрихъ въ гория Силезия, побѣрзалъ, както Гаршъ, да снеме блокадата и да отстѫпи въ Моравия.

§ 59.

Движенето на Дауна къмъ Дрезденъ. — Блокадата на Дрезденъ. — Възвръщанието на Фридриха въ Саксония. — Отстъплението на Дауна и на цвѣйбрюкенския херцогъ отъ Саксония.

Като не успѣлъ да отрѣже Фридриха отъ гория Силезия, Даунъ оста-

вилъ въ Лаубанъ частъ отъ войските да поддържатъ Лаудона, а самъ съ